

Koromból adódóan, az 1956-os forradalmat és szabadságharcot, annak előzményeit és utóéletét csak a tanulmányaim és kutatásaim révén ismerem. Személyes élettörténetek megismerésével és feldolgozásával lettem én is részese a 65 évvel ezelőtti eseményeknek. Csak az általam megismert és feldolgozott élettörténetek tanulságait és élettapasztalait tudom megosztani.

Ezeket a gondolatokat Ravasz István már 1956-ban versbe foglalta. Az ifjú költő „egy eltévedt golyótól” veszítette életét az 1956. december 8-i salgótarjáni sortűzben.

Ravasz István - Bús nép

"Hazádnak rendületlenül
Légy híve, ó magyar..."

Bús nép a magyar –
Mondják ezt oly sokan;
de éles a kérdés:
Komolyan?

Rajtunk tatár dúlt-
de mi csak mulattunk,
Rajtunk török száguldott –
de mi csak torzsalkodtunk;
Nyakunkon oly soká német ült –
de mi csak megoszlottunk;
Elbuktak sorra szabadsághőseink –
de mi értük tort ültünk;
Országunk nagy része elveszett –
de mi sírva vigadtunk;
Fejünket orosz nyomja víz alá –
de mi felszabadultunk...

Joggal kérdik hát az idők:
Valóban bús e nép,
ha önmaga katasztrófáin
borral vigadoz akasztófáin?

Magadnak, hasadnak –
de tán Hazádnak is –
Légy híve végre, ó magyar!"

Bodó Mónika

Mátraszele, 2021. szeptembere